

РЕШЕНИЕ

№ 14848

гр. София, 30.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
публично заседание на 02.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **9595** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145– 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 27, ал. 1 и чл. 64, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ).

Образувано е по жалба на Министерство на транспорта и съобщенията срещу Решение № РД-02-16-698/10.09.2024 г. на Главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“, Министерство на иновациите и растежа и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г., с което е издаден отказ за верификация на разходи в общ размер на 3 213 860.46 лева, по Административен договор за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-2.079-0002-C01, бюджетен ред 1.1. „Предоставяне на подкрепа за микро, малки и средни предприятия, извършващи автобусни превози, за дейности, необходими за преодоляване на недостига на средства или липса на ликвидност, настъпили в резултат от епидемичния взрив от COVID-19“, с бенефициент Министерството на транспорта и съобщенията. Оспорва се отказа на ОПИК да потвърди оценката по отношение допустимостта на категорията на предприятието, с оглед изискванията по процедурата за посочените заявления за подкрепа, подадени от „МЕРИТРАНС-2017“ ЕООД, „ГРУП ПЛЮС“ ЕООД, „ВИТ АВТО ТРАНС“ ЕООД, „МЕТРО ПЛЮС“ ООД. Твърди се, че обжалваното решение е неструктурирано, което затруднява правото на защита на бенефициента, гарантирано от чл.64, ал.4 ЗУСЕФСУ, което го прави несъответно на целта на приложимия материален закон. Според жалбоподателя липсва посочване на разпоредбата от Условията за кандидатстване и условията за изпълнение за предоставяне на БФП на ОПИК, която Ръководителят на УО твърди, че е нарушена от министерството, като е приело

заявленията на четиримата крайни получателя за допустими за финансиране по схемата, в нарушение на чл.59, ал.2, т.4 АПК, съставляващо съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като това изискване се съдържа в т.11.1, подточка 2 от Указанията. Изложени са съображения относно незаконосъобразност на отказа за всяко едно от дружествата крайни получатели на БФП. На следващо място се оспорва като изцяло неоснователен отказа на УО на ОПИК да верифицира разходи в размер на 2 323 550.40 лв. за 18 предприятия. Релевират се доводи, че изискването на Временната рамка е спазено, като в табличен вид е посочена информация за получените от участниците в двете процедури безвъзмездни средства, от която е видно, че общият размер не надхвърля 800 000 евро. Оспорва се изцяло и неверифицирането на средствата, посочени в т.2 на стр.31 от решението, като се излага, че акта не разполага с фактически и правни основания за издаването му. В заключение жалбоподателят моли оспорваното решение да бъде отменено като незаконосъобразно. Претендира направените по делото разноски.

В проведените по делото открити съдебни заседания жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. В хода по същество, моли съда да отмени изцяло обжалваното решение като издадено в нарушение на материалния закон, административнопроизводствените правила, несъответно на целта на закона, в частност на ЗУСЕФСУ и при неспазване на установената форма. Излагат се твърдения, че представените от УО на ОПИК писмени доказателства свързани с удостоверяване на обстоятелствата посочени в т. 1 и 2 в молба на жалбоподателя от 22.01.2025 г. не показват наличието на основания отказ от верификация. Поддържат се мотиви в становище изх. №12004/27.03.2025 г. Претендират се разноски по списък. Ответникът- Ръководителят на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказан. Претендира разноски, съгласно списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата. Сочи, че обжалваният административен акт е правилен и законосъобразен. Решението е постановено при правилно прилагане на закона- ЗУСЕФСУ, а така също и Наредба ИСУН във връзка с установените изисквания за участие в подбор по съответната процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ за микро, малки и средни предприятия. Счита, че правилно УО е отчел недопустимост на част от предявените за верификация разходи, като се солидаризира с мотивите на УО, с които е постановил акта си.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе, съобрази следното от фактическа страна:

На 02.10.2020 г. е сключен Административен договор за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 № BG16RFOP002-2.079-0002-C01 с директен бенефициент Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията (МТИТС), понастоящем Министерство на транспорта и съобщенията (М.) за изпълнение на проект „Подкрепа за М., извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последствия от COVID-19 чрез прилагане на схема за подпомагане от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията (МТИТС)“.

На 10.12.2021 г. Бенефициентът М. /МТИТС/ представил междинен технически отчет, междинен финансов отчет и междинно искане за плащане за периода 02.10.2020 г.– 30.11.2021 г. по АДФП № BG16RFOP002-2.079-0002-C01.

Въз основа на административния договор за директно предоставяне на безвъзмездна финансова

помощ № BG16RFOP002-2.079-0002-C01 и съгласно дейностите по проекта, бенефициентът е обявил процедура „Схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2.091 „Подкрепа за М., извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“. В резултат на това са сключени 580 административни договора за безвъзмездна финансова помощ с крайни получатели М., извършващи автобусни превози (т. нар. „крайни ползватели“ съгласно „Условия за кандидатстване с проектни предложения за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020“ по процедура чрез директно предоставяне BG16RFOP002-2.079).

По повод предявените от конкретния бенефициент за възстановяване разходи Управляващият орган на „Оперативна програма Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 (ОПИК) извършил контролни действия по верификация. След извършена проверка на всички документи, удостоверяващи изпълнението на Дейност 2 „Н. и оценка на заявления за подкрепа от микро, малки и средни предприятия, извършващи автобусни превози, за дейности, необходими за преодоляване на недостига на средства или липса на ликвидност, настъпили в резултат от епидемичния взрив от COVID-19.“ и Дейност 3 „Предоставяне на подкрепа за микро, малки и средни предприятия, извършващи автобусни превози, за дейности, необходими за преодоляване на недостига на средства или липса на ликвидност, настъпили в резултат от епидемичния взрив от COVID-19“ по проект „Подкрепа за М., извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последици от COVID-19 чрез прилагане на схема за подпомагане от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията (МТИТС)“, Управляващият орган на ОПИК 2014-2020 установил:

1. Изпълнението на Дейност 2 от административния договор цели да бъде направен подбор и оценка на заявления за подпомагане, получени от кандидати – микро, малки и средни предприятия, извършващи автобусни превози. Обявена е от бенефициента схема за набиране на заявления за подкрепа № BG16RFOP002-2.091, в резултат на което са набрани и оценени 639 бр. (240 бр. по първа сесия и 399 бр. по втора сесия) заявления за подкрепа от предприятия, извършващи автобусни превози, засегнати от временните противоепидемични мерки, въведени в страната.

В обхвата на проверката на УО на база извадка са попаднали 17 броя одобрени за финансиране заявления за подкрепа, подадени по процедура - „Схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2.091 „Подкрепа за М., извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“.

Резултати от извършената от УО проверка:

Констатация № 1: Към оценителните сесии не е приложена служебната информация, получена от НАП, за да може да се направи проверка на изчислението на критериите от самите оценители.

Съгласно Условията за кандидатстване и условия за изпълнение по Схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2.091 „Подкрепа за М., извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“, т. 24 Списък на документите, които се подават на етап кандидатстване: „В случай, че кандидатът (ако е приложимо) е посочил наличие на свързани предприятия и предприятия партньори в Справки за обобщените параметри на предприятието, което подава Декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 на Закона за малките и средните предприятия (ЗМСП), то трябва да представи и документи по буква д/ за тези предприятия. Посочените документи се представят като копие, заверено от кандидата, в случай че не са оповестени в Търговския регистър и регистъра на Ю.. В случай че при проверката на гореизброените документи бъде установена липса на документи и/или друга

нередовност и същите са оповестени в Търговския регистър и регистъра на Ю., документите няма да бъдат изисквани като това обстоятелство ще се проверява по служебен път съгласно чл. 23, ал. 6 от Закона за търговския регистър и регистъра на Ю..“

При проверката е установено:

- За кандидат „ДЕЛИВАН“ ЕООД, с проектно предложение №BG16RFOP002-2.09141615, при извършена служебна проверка в публичните регистри - А. и Търговския регистър и Регистъра на Ю. е установено, че за изследвания период- 2019 г. и 2018 г. едноличен собственик на капитала на кандидата „ДЕЛИВАН“ ЕООД е физическото лице М. Й. Д., който е и собственик на ЕТ „ДЕЛИВАН- МИНЧО ЙОЗОВ“, ЕИК[ЕИК] за 2018 г. и 2019 г. Това обстоятелство е декларирано в Декларацията по чл. 3 и чл. 4 на ЗМСП за 2019 г., кандидатът е декларирал „свързано предприятие“, за което са представени и справки за обобщените параметри на предприятието за 2019 г. и 2018 г. Констатирано е, че е необходимо представянето на Отчети за приходите и разходите, Счетоводни баланси и Отчети за заетите лица, средствата за работна заплата и други разходи за труд, потвърждаващи декларираните в справките обстоятелства.

- Кандидатът „Вит авто транс“ ЕООД, с проектно предложение Ж BG16RFOP002-2.091-0406, съгласно представената Декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП в придружителни документи към подаденото в ИСУН 2020 проектно предложение е определено с категория „микро“ предприятие със статус „независимо“. При извършена служебна проверка в публичните регистри А. и Търговския регистър и Регистъра на Ю. е установено, че за изследвания период- 2019 г. и 2018 г. едноличен собственик на капитала на кандидата „Вит авто транс“ ЕООД е юридическото лице „Лев корпорация“ АД. „Лев корпорация“ АД е едноличен или мажоритарен собственик на капитала на редица други предприятия, за които няма представена информация, но е налице свързаност на тези предприятия с кандидата по смисъла на чл. 4, ал. 5 от ЗМСП. Необходимо е да се представят Отчети за приходите и разходите. Счетоводни баланси и Отчети за заетите лица, средствата за работна заплата и други разходи за труд, както за „Лев корпорация“ АД, така и за всички предприятия, за всички свързани предприятия или предприятия партньори на едноличния собственик на капитала на кандидата. По делото е приложена и в писмен вид информация, адресирана до Началник отдел „П. на проекти и договаряне“ в Главна дирекция“Европейски фондове за конкурентоспособност“ относно: Искане за пояснения и допълнителни документи от 27.10.2022 г. по договор BG16RFOP002-2.079-0002-C02, със заключение, според което предприятието е със статус на малко предприятие на основание чл.3, ал.2 ЗМСП, тъй като средносписъчния брой на персонала е по- малък от 50 души и годишният оборот за 2018 г. и 2019 г. не надвишава 19 500 000 лв., от което е изведен извод, че е допустим кандидат, следва да се отбележи, че същото не съдържа данни относно авторството, както и представлява извършен анализ, а не покрива изискванията за представяне на изискуемите писмени доказателства, удостоверяващи тези обстоятелства, поради което не съставлява основание да се определи категорията на предприятието.

- Кандидатът „РЕНИ- 93- Петър Георгиев“ ЕООД с проектно предложение М BG16RFOP002-2.091-0412, съгласно предоставената от кандидата Справка за обобщените параметри на предприятието, което подава Декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 на Закона за малките и средните предприятия (ЗМСП) за 2019 г., се явява свързано предприятие по смисъла на чл. 4, ал. 8 с дружество- ЕТ „РЕНИ 2000- ПЕТЪР ГЕОРГИЕВ“. Констатирано е, че е необходимо представянето на Отчети за приходите и разходите, Счетоводни баланси и Отчети за заетите лица, средствата за работна заплата и други разходи за труд за 2018 и 2019 г. на ЕТ „РЕНИ 2000- ПЕТЪР ГЕОРГИЕВ“.

- За кандидата ЗЗД „Б. бус“ с проектно предложение № BG16RFOP002-2.091- 0457, след

извършена служебна проверка в Търговския регистър е установено, че дружеството се притежава в размер на равни дялове (50%) от капитала си от две юридически лица „БАНСКО КАРГО ПАРТНЪР“ ООД, ЕИК[ЕИК] и „ВАЙК 2“ ООД. Съгласно представената Декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП в придружителни документи към подаденото в ИСУН 2020 проектно предложение дружеството ЗЗД Б. Бус е определено е категория „микро“ предприятие със статус „независимо“. Посочените съдружници („БАНСКО КАРГО ПАРТНЪР“ ООД и „ВАЙК 2“ ООД) са предприятия- партньори на дружеството ЗЗД Б. Бус на основание чл. 4, ал. 3 от ЗМСП. Констатирано е, че е необходимо представянето на Отчети за приходите и разходите, Счетоводни баланси и Отчети за заетите лица, средствата за работна заплата и други разходи за труд, за посочените дружества.

- За кандидата „Чепино автотранспорт“ ЕООД с проектно предложение М BG16RFOP002-2.091-0589, съгласно извършена служебна проверка в публичните регистри- АПНС и Търговския регистър и Регистъра на Ю. е установено, че за изследвания период- 2019 г. и 2018 г. едноличен собственик на капитала е юридическото лице „Интертур Беев“ ЕООД. Предвид изложеното, е налице свързаност с кандидата по смисъла на чл. 4, ал. 5 от ЗМСП. Констатирано е, че е необходимо представянето на Отчети за приходите и разходите, Счетоводни баланси и Отчети за заетите лица, средствата за работна заплата и други разходи за труд за посоченото по-горе дружество.

- За кандидата „Арда- тур“ ЕООД с проектно предложение № BG16RFOP002- 2.091-0404, във връзка с декларираните обстоятелства в Декларацията по чл. 3 и чл. 4 на ЗМСП за 2019 г. (кандидатът е декларирал „свързано предприятие“) и приложените справки за обобщените параметри на кандидата за 2019 г. и 2018 г., в които са вписани следните дружества: „АГ СТРОЙ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „ЕВРОПА ТУР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „АРДА - АГРО 2009“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Е констатирано, че е необходимо да се представят Отчети за приходите и разходите, Счетоводни баланси и Отчети за заетите лица, средствата за работна заплата и други разходи за труд, за посочените дружества.

Констатация № 2: Представената от страна на конкретния бенефициент информация в междинния отчет не дава яснота как е извършената проверка по същество на декларираните от страна на крайните получатели на помощта обстоятелства в Декларацията по чл. 3 и 4 от ЗМСП, с оглед потвърждаване допустимостта на декларираната от страна на крайните получатели категория на предприятието, съобразно изискванията на условията за получаване на подкрепа по процедурата. Във връзка с гореизложените констатации до конкретния бенефициент са изпратени две искания за пояснения и представяне на допълнителни документи чрез ИСУН с последователни кореспонденции съответно: BG16RFOP002-2.079-0002-C02- MN№11 от 05.04.2022 13:35 и F3G16RFOP002-2.079-0002-C02-M014 от 27.10.2022 11:53.

В кореспонденции BG16RFOP002-2.079-0002-C02-M011-A001 от 19.04.2022 10:29 г., BG16RFOP002-2.079-0002-C02-M015 от 10.11.2022 11:28, BG16RFOP002-2.079-0002-C02-M016 от 14.12.2022 15:10 и BG16RFOP002-2.079-0002-C02-M018 от 02.05.2023 10:50, конкретният бенефициент представил разяснения във връзка с възприетия подход за извършване на проверките за категорията на предприятието, съгласно Закона за малките и средни предприятия и Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро, малки и средни предприятия, от които проверяващите експерти не са добили достатъчна увереност, че конкретния бенефициент е извършил проверки по същество за наличие на хипотези на партньорство и/или свързаност на предприятията кандидати, а не се основал при

преценката си само на заявените от кандидатите обстоятелства, и представените справки за обобщените параметри на предприятието, което подава Декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 на Закона за малките и средните предприятия (ЗМСП).

С кореспонденции в ИСУН BG16RFOP002-2.079-0002-C02-M017 от 18.04.2023 17:38 конкретният бенефициент е предоставил допълнително изисканите му служебни проверки от НАП във връзка с извършената оценка по схемата за набиране на заявления за подкрепа М BG16RFOP002-2.091 „Подкрепа за МСП извършващи/ автобусни превози, за преодоляване на икономическите последици от пандемията/ COVID-19“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г.

Констатирано са пропуски при набирането и провеждането на оценката на заявленията във връзка с изпълнението на проектна Дейност 2 „Н. и оценка на заявления за подкрепа от микро, малки и средни предприятия, извършващи автобусни превози, за дейности/ необходими за преодоляване на недостига на средства или липса на ликвидност, настъпили в резултат от епидемичния взрив от COVID -19“ и Дейност 3 „Предоставяне на подкрепа за микро. малки и средни предприятия, извършващи автобусни превози, за дейности, необходими за преодоляване на недостига на средства или липса на- ликвидност, настъпили в резултат от епидемичния взрив от COVID-19.“, по сключен: договор за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG16RFOP002- 2.079-0002-C02 „Подкрепа за М., извършващи автобусни превози, за преодоляване на: икономическите последици от COVID-19 чрез прилагане на схема за подпомагане от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията (МТИТС)“, отнасящи се до извършването на оценката по Критерий 17: „Кандидатът е микро, малко или средно предприятие съгласно Закона за малките и средни предприятия и Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро, малки и средни предприятия“, доказваща допустимостта за получаване на финансиране по процедурата.

В тази връзка с изпратена чрез ИСУН до конкретния бенефициент кореспонденция: № BG16RFOP002-2.079-0002-C02-M020 от 31.05.2023 15:51 е изискано да бъде извършена цялостна проверка по същество на декларираните в декларацията по чл.3 и чл.4 от ЗМСП обстоятелства, като потвърди пред Управляващия орган, че попадат в допустима съгласно изискванията на процедурата категория на микро, малки или средни предприятия за всички 580 броя включени в междинния отчет и финансирани в рамките на процедурата предприятия. При извършване на проверката е пояснено на конкретния бенефициент, че следва да бъдат отчетени съответните обстоятелства на свързаност и/или партньорство, по смисъла на чл.3 и 4 от ЗМСП посредством физически и/или юридически лица. Целта на проверката е да се удостовери допустимостта на кандидатите получили финансиране от гледна

точка изискванията на процедурата за категория на предприятието.

С кореспонденция № BG16RFOP002-2.079-0002-C02-M022 от 14.07.2023 г. 16:06 директният бенефициент (М.) е информирал Управляващия орган, че е извършил цялостна проверка на декларираните в декларациите по чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП обстоятелства за всички 580 броя финансирани в рамките на процедурата предприятия. В резултат на проверката са констатирани 14 бр. крайни получатели, за които директният бенефициент (М.) не е успял по категоричен начин да установи категорията на предприятието.

С кореспонденция № BG16RFOP002-2.079-0002-C02-M023 4 05.09.2023 г., 10:51 е препоръчал на директният бенефициент за част от кандидатите да бъдат предприети съответните действия и изискани допълнителни разяснения във връзка с определяне категорията на предприятията за 2018 г. и 2019 г. Допълнителни документи и разяснения са представени от конкретния бенефициент с кореспонденция № BG16RFOP002-2.079-0002-C02-M023-A001 на 20.09.2023 г. 14:06.

Въз основа на събраните данни, директният бенефициент определил кандидатите „ЛЪКИ ТРАНС БГ“ ЕООД, „ФЛОРЕНЦИЯ БУС-СОФИЯ“ ЕООД, „ПРОНТО БУС“ ООД като средно предприятие.

Кандидатите „ГРУП ПЛЮС“ ЕООД, „ВИТ АВТО ТРАНС“ ЕООД, „МЕТРО ПЛЮС“ ООД, „МЕРИТРАНС - 2017“ ЕООД, са определени като голямо предприятие.

Проверяващият екип на УО предприел мерки за извършване на повторна проверка на извадков принцип на още 13 бр. от 549 заявления за подкрепа, по които има сключени административни договори и които не са били обект на проверка от Управляващия орган. В резултат на проверката е установено, че крайните получатели (крайни ползватели) М.- 2017 ЕООД, ГРУП ПЛЮС ЕООД, В. АВТО Т. ЕООД, МЕТРО ПЛЮС ООД, не са микро, малко или средно предприятие и са недопустими за финансиране.

По изложените причини, претендираните за верификация разходи, посочени по-горе в таблицата в общ размер от 856 632,22 лв. са недопустими на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕФСУ (приложима редакция, съгласно § 70 ПЗР ЗИД ЗУСЕСИФ - обн., ДВ, бр. 51 от 1.07.2022 г.), тъй като директният бенефициент е отчетел недопустими за финансиране дейности, чрез предоставянето на помощ на крайни получатели, които не отговарят на изискванията да са микро, малки и средни предприятия.

На следващо място, в т. 9. „Минимален (ако е приложимо) и максимален размер на безвъзмездната финансова помощ за конкретно заявление:“ от „Условия за кандидатстване и условия за изпълнение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 Схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2.091

„Подкрепа за М., извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ е предвидено изискване „Безвъзмездната финансова помощ, заявена от кандидата по схемата, заедно с договорената от кандидата БФП по процедура BG16RFOP002-2.077 „Подкрепа за средни предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ не може да надвишава 450 000 лв. и 8 % от оборота съгласно Годишната данъчна декларация за 2019 г. Това условие, поставено от конкретния бенефициент спрямо получатели (ползватели) на помощта, е в съответствие с поставеното от административния орган условие в т. 9 „Минимален (ако е приложимо) и максимален размер на безвъзмездната финансова помощ за конкретен проект“ в „Условия за кандидатстване с проектни предложения за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 по процедура чрез директно предоставяне № BG16RFOP002-2.079 „Подкрепа за М., извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последици от COVID-19 чрез прилагане на схема за подпомагане от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията (МТИТС)“, а именно: „ВАЖНО!: За дейностите, по които краен ползвател на помощта са микро, малки и средни предприятия, извършващи автобусни превози, минималният и максималният размер на безвъзмездната финансова помощ са в следните граници: - минимален размер - 3000 лева. - максимален размер — 450 000 лева. Максималният размер на БФП не следва да надвишава 8 % от оборота, деклариран в Годишната данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. (част V, шифър 0100 „Общо приходи“) или при еднолични търговци в Годишната данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2019 г. (Приложение 2, Част III, шифър 2-3001 „Общо приходи“). В тази връзка Условията за кандидатстване по схема № BG16RFOP002-2.091 предвиждат, в случай че по време на оценка се установи надвишаване на този праг, Оценителната комисия служебно да го намали до максимално допустимия размер. Посоченото изискване е обект на оценка по критерий № 29 от приложение 5 към Условията за кандидатстване - „Критерии и методология за подбор (оценка на административно съответствие и допустимост) на заявленията“.

От страна на УО на ОПИК е установено за общо 18 (осемнадесет) предприятия, че не е изпълнено посоченото условие в „Условията за кандидатстване и условия за изпълнение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОПИК 2014-2020 Схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2.091 „Подкрепа за МСП, извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ помощта по процедура № BG16RFOP002-2.077 „Подкрепа за средни предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ плюс помощта по процедура № BG16RFOP002-2.091 „Подкрепа за М., извършващи автобусни превози, за

преодоляване на икономическите последици от пандемията СОУПХ19” да не надвишава 450 000 лв. и 8 % от оборота съгласно Годишната данъчна декларация за 2019 г. По този начин е нарушено т. 9 от Условието за кандидатстване.

Констатирано е от УО на ОПИК, че сключването на договорите за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с посочените крайни получатели по процедура (схема за набиране на заявления за подкрепа) BG16RFOP002-2.091 са извършени преди подписването на договорите им по процедура BG16RFOP002-2.077“. Изискването е заложено именно в Условието за кандидатстване и условия за изпълнение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма ОПИК 2014-2020 Схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2.091 „Подкрепа за М., извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“. Същевременно в Условието за кандидатстване по процедура BG16RFOP002-2.077 не е предвидено изискване за наличие на максимален праг при натрупването на получени помощи от сходни процедури, тъй като въпросната процедура е била обявена преди обявяване на процедура BG16RFOP002-2.091. В тази връзка посоченото обстоятелство не е било обект на оценка и проверка при сключването на договорите по тази процедура BG16RFOP002-2.077, тъй като не е предвидено подобно ограничение.

Освен това, процедура BG16RFOP002-2.077 е обявена на 10.07.2020 г., което предхожда обявяването на процедура BG16RFOP002-2.091, обявена на 21.10.2020 г., като всички засегнати заявления за подкрепа по процедура BG 16RFOP002-2.091 са подадени в периода октомври - ноември 2020 г., докато проектните предложения, подадени от същите кандидати по процедура BGI 6RFOP002-2.077 са регистрирани (подадени) в ИСУН в периода юли-август 2020 г. Т.е. кандидатите, са подали първо проектни предложения по процедура BG I6RFOP002-2.077, а след това по процедура BG16RFOP002“2.091, в която именно е въведено посоченото по-горе ограничение и с което са били длъжни да се съобразят при подготвянето на своите проектни предложения по процедура BG16RFOP002-2.091. Проверка за въпросното обстоятелство е следвало да бъде извършена както на етап оценка и договаряне на съответния договор, така и на етап верификация на съответния представен финален пакет отчетни документи, което не е извършено и е довело до предоставяне на неправомерна помощ на кандидатите/крайните получатели. Заложеното ограничение в процедура BG16RFOP002- 2.091 не важи само за етапа на оценка и договаряне, а има за цел да гарантира, че едно и също предприятие няма да получи в рамките на двете посочени процедури помощ, чийто размер общо надвишава определения в процедура BG16RFOP002-2.091 праг от 450 000,00 лв., както и 8% от оборота съгласно Годишната данъчна декларация за 2019 г.

Прието е, че претендираните за верификация разходи, в общ размер от 2 332 550,40 лв., са недопустими на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕФСУ (приложима

редакция, съгласно § 70 ПЗР ЗИД ЗУСЕСИФ - обн., ДВ, бр. 51 от 1.07.2022 г.) във връзка с нарушение на изискванията по т. 9 от Условия за кандидатстване с проектни предложения за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 по процедура чрез директно предоставяне; № BG16RFOP002-2.079, които изисквания са интегрирани и в т. 9 от Условията за кандидатстване и условията за изпълнение по процедура BG16RFOP002-2.091.

На основание чл. 63, ал. 2 от ЗУСЕФСУ и чл. 34, ал. 3 от АПК, на директния бенефициент (М.) е предоставена възможност в 7- дневен срок да представи възражения по отношение на всички гореописани констатации/ нарушения. Същите са описани в Искане за пояснения и допълнителни документи, изпратено с кореспонденция № BG16RFOP002-2.079-0002-C02-M024 от 08.07.2024 17:10 и срок за отговор 15.07.2024 г. Отговор постъпил с кореспонденция № BG16RFOP002-2.079- 0002-C02-M025 от 18.07.2024 09:43. Управляващият орган приел изложеното в отговора да неоснователно и потвърдил недопустимостта на отчетените от М. разходи, по гореописаните договори на конкретния бенефициент с крайни получатели на помощ в размер на 3 189 182,62 лв. (в това число 856 632,22 лв., предоставени на четирите дружества, за които не е доказано, че отговарят по отношение допустимостта на категорията на предприятието, както и 2 332 550,40 лв., предоставени на 18 дружества в нарушение на определените ограничения по процедурата за максимален размер на помощта, получена общо по процедура BG16RFOP002-2.077 и BG16RFOP002-2.091).

2. От страна на УО на ОПИК е извършена проверка на документите, удостоверяващи изпълнението на Дейност 4 „Извършване на мониторинг и контрол върху предоставената подкрепа за МСП, извършващи автобусни превози, за преодоляване на недостига на средства или липса на ликвидност, настъпили в резултат от епидемичния взрив от COVID-19“. След извършена повторна проверка на представените допълнителни документи по посочените 34 ПОД на крайни получатели, са констатирани недопустими разходи по административни договори за безвъзмездна финансова помощ, както следва:

- По Договор № BG16RFOP002-2.091-0005-C01 с краен получател К. ООД от УО на ОПИК са констатирани недопустими разходи в размер на 5 810,00 лева, както следва:

1. 3 110.00 лева по фактура № [ЕГН] от 27.05.2020 г., издадена от „Примекс“ ЕООД, тъй като крайният получател не е представил съответния разходооправдателен документ, с което е нарушен чл. 57, ал. 1, т.6 ЗУСЕФСУ;

2. 2 700,00 лева по фактура № [ЕГН] от 15.10.2020 г., издадена от „ВВН-ТРАВЪЛ“ ООД въз основа на Договор за наем на пътнически автобус от дата 02.01.2020 г. /чл. 2/. Фактура е за обща 16 200 лева, за периода 01.01.2020 г. - 31.03.2020 г., 90 дни, по 180,00 лева на ден. По процедура BG16RFOP002-2.091 обаче са допустими разходи

след 01.02.2020 г., съгласно т. 14.1 „Условия за допустимост на разходите“. С включването на въпросните разходи в междинен пакет отчетни документи по административен договор за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-2.079-0002-C01 М. също е допуснал нарушение на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2020/460 на Европейския парламент и на Съвета от 30 март 2020 година, Крайният получател, след отправени забележки е редуцирал разхода до 13 500,00 лева, но отново са предявени разходи за недопустим период. Допустими са само разходите за периода след 01.02.2020 г. или 29 дни за февруари и 31 дни за март или общо 60 дни по 180 лева на ден (10 800,00 лева). Претендираните за верификация надвишаващи допустимия размер от 10 800,00 лева разходи, а именно 2 700,00 лева, са направени в противоречие на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ.

- По Договор № BG16RFOP002-2.091-0032-C01 с краен получател ДАРИ К. - НА ООД е установено, че крайният получател е изискал да му бъде отключен техническия и финансовия отчет, за да извърши съответните корекции, в резултат на което ПОД № 1 е отхвърлен. Крайният получател е представил нов ПОД №3 от дата 09.05.2022 г. със сменен период на изпълнение на 09.12.2020 г.-09.06.2021 г. Финалният отчет е подаден първоначално на 01.06.2021 г. и в него е записано, че крайната дата е 30.05.2021 г., което означава, че е изпълнил и отчетел проекта предсрочно. Формирани са недопустими за финансиране разходи за застраховки: по сметка за изплатени суми 21030916071678/09.03.2021 към полица № 440120220009029- 59,08 лева с период 12 месеца, считано от 09.06.2020– 08.06.2021 г.; по сметка за изплатени суми P011253057/09.03.2021 към полица № BG/22/120001580204- 20,49 лева с период 12 месеца, считано от 10.06.2020- 09.06.2021 г. Допустими са само разходи след 01.02.2020 г. и до 30.05.2021 г., поради което тези претендирани за верификация разходи противоречат на чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ. Констатирано е и че към отчетните документи не е представена сметка за изплатените суми за първата вноска по полица 440120220009029/10.06.2020 от ДЗИ- ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ ЕАД в размер на 546.96 лева, поради което тези претендирани за верификация разходи противоречат на чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗУСЕФСУ (приложима редакция). Установено е и дублиране на отчетените разходи по сметка за изплатени суми P009958178/12.08.2020 от ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ Л. И. АД в размер на 188.77 лева., поради което тези претендирани за верификация разходи противоречат на чл. 57, ал. 1, т. 4 ЗУСЕФСУ (приложима), във връзка с нарушение на чл. 4, ал. 4 от ЗУСЕФСУ. Предвид това не са признати за финансиране и верификация разходи в размер на 815,30 лева.

- По Договор № BG16RFOP002-2.091-0033-C01 с краен получател М- БУС ООД от страна на УО на ОПИК е констатирано нарушение т. 14.1 от „Условия за допустимост на разходите“ и „Регламент (ЕС) 2020/460 на Европейския парламент

и на Съвета от 30 март 2020 година за изменение на регламенти (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013 и (ЕС) № 508/2014 във връзка със специални мерки за мобилизиране на инвестиции в системите на здравеопазване на държавите членки и в други сектори на техните икономики в отговор на избухването на COVID-19 (Инвестиционна инициатива в отговор на коронавируса)“. Крайният получател е предявил цялата стойност в размер на 509,40 лв. без ДДС по фактура № [ЕГН] от 25.02.2020 г., издадена от „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ ЕАД за предоставена услуга за периода 17.01.2020 г.- 13.02.2020 г. При това положение, недопустими за финансиране са разходи в размер на 272,89 лева за периода от 17.01.2020 до 31.01.2020 г., т.к. тези претендирани за верификация разходи противоречат на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ. Аналогично е прието, че са недопустими за финансиране и разходи по фактура № [ЕГН]/24.02.2020 г., издадена от ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ ЕАД в размер на 84,39 лева за услуги за периода 04.01.2020-31.01.2020 г. доколкото и те противоречат на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ. Общо недопустими разходи са в размер на 357,28 лева. За краен получател „М- БУС“ ООД е констатирано, че не е изпълнено посоченото условие помощта по двете процедури да не надвишава 450 000 лв. и 8 % от оборота, съгласно Годишната данъчна декларация за 2019 г., т.е. има надвишаване както на сумата, така и на процента.

- По Договор № BG16RFOP002-2.091-0083-C01 с краен получател М И М Т. ООД е констатирано от УО на ОПИК, че разходи в размер на 13 587,37 лева по фактура с № [ЕГН] от 25.09.2020 г., издадена от ЮМЕКС П. ЕООД, се явяват недопустими, тъй като не може да бъде потвърдено спазването на принципа за добро финансово управление (чл. 33 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година). Едната от двете сканирани оферти (тази от ЮМЕКС П. ЕООД) е с дата 13.04.2020 г., а другата (тази от Металком инвест ЕООД) е с дата 22.09.2020 г., т.е. не може да се приеме, че офертите са съпоставими на пазарна цена предвид дългия период от време между издаването им и то за продукт (гориво), чиито цени са изключително динамични на пазара. Съответно, не са спазени и изискванията на подточка 1 от точка 14.2. „Допустими разходи“ от Условията за кандидатстване по схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2.091, поради което тези претендирани за верификация разходи противоречат на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ. Разходи в размер на 1,10 лева по фактура с № [ЕГН] от 11.07.2020 г., поради допуснатата неточност при вписването на закупеното количество гориво, а именно в самата фактура е посочено количество 13 355 литра, а видно от въведените данни в таблицата на М., количеството е 13 356 литра. Общо недопустими разходи 13 588.47 лв.

- По Договор М BG16RFOP002-2.091-0115-C01 с краен получател ЕЛИТ 94 - М.П. ООД е установено е от УО на ОПИК, че недопустими са отчетените разходи по фактури № 10112544 от 28.08.2020 и № 10112581 от 31.08.2020 на „Балгериън трак

сървис“ ООД в размер на 46,22 лева, и фактура № 1121 от 09.09.2020 в размер на 61.33 лева на „БД АУТО“ ЕООД, тъй като при тях липсва гриф Оригинал. Същите не отговарят на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ, поради несъответствие с разпоредбите на чл. 78, ал.1, т. 2 и чл. 79, ал. 7 от ППЗДДС.

Съгласно точка 14.3. Недопустими разходи от Условия за кандидатстване и условия за изпълнение за предоставяне на БФП са приети за недопустими и разходите по застрахователни полици: BG/22/120002624336 от 15.09.2020 от ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ Л. И. АД- 160,97 лева., със застраховано лице Д. Й., т.е. полицата не е издадена на името и в полза на дружеството „ЕЛИТ 94-М.П. ООД“; BG/22/121000473267 от 09.02.2021 г. от ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ Л. И. АД- 132,01 лева, също не е издадена на името и в полза на дружеството; 4704210100000785 от 10.02.2021 от ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ЕДНОЛИЧНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД- 2201,82 лева не е издадена на името и в полза на дружеството; BG/22/120001618672 от 12.06.2020 от ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ Л. И. АД- 260,28 лева, застрахован ДСК Лизинг АД, а не в полза на дружеството Изведен е извод, че тези претендирани за верификация разходи противоречат на чл. 57, ал. 1. т. 3 от ЗУСЕФСУ. Общо недопустими разходи по този договор са в размер на 2 862,63 лева.

- По Договор № BG16RFOP002-2.091-0132-C01 с краен получател К. Т. ЕООД е констатирано от УО на ОПИК, че БФП е в размер на 24 600,00 лева, а с искане за плащане № 3/18.04.2023 е извършена корекция на сумата в размер на 24 775.28 лева, съответно от М. е коригирана сумата с 175,28 лева, надвишаваща стойността на договора, поради което не е налице финансово отражение на допустимите разходи.

- По Договор № BG16RFOP002-2.091-0137-C01 с краен получател П.- ГМ ЕООД са извършени разходи за гориво преди и след обявяване на процедурата на стойност 42 921,39 лв. Предявените разходи на стойност 1 241,39 лв. по фактура [ЕГН] от 28.10.2020, издадена от Б. Ф. ЕООД (ЕИК[ЕИК]) са извършени в периода след обявяване процедурата-21.10.2020 г. и за тях не е проведена процедура с публична покана, поради което УО на ОПИК приема, че разходът на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ се явява недопустим.

- По Договор № BG16RFOP002-2.091-0229-C01 с краен получател МЕТТРАНС-2005 ЕООД УО на ОПИК констатира, че фактура №[ЕГН]/20.01.2021 г. с изпълнител „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД на стойност 360,05 лева., е с липсващ гриф „оригинал“, поради което и на основание чл. 78. ал. 1, т.2 и чл. 79, ал. 7 от Правилника за прилагане на закона за данък върху добавената стойност,. поради което претендираните за верификация разходи в размер на 360,05 лева се явяват недопустими за финансиране на основание чл.57. ал.1, т. 4 от ЗУСЕФСУ.

На основание чл. 63, ал. 2 от ЗУСЕФСУ и чл. 34, ал. 3 от АПК, на директния

бенефициент (М.) е предоставена възможност в 7- дневен срок да представи възражения по отношение на всички гореописани констатации/нарушения. В рамките на указания срок не е постъпил отговор, като такъв е предоставен с кореспонденция № BG16RFOP002-2.079-0002-C02-.M025 от 18.07.2024 09:43. Управляващият орган потвърдил недопустимостта на част от отчетените от М. разходи по гореописаните договори с крайни получатели на помощ в размер на 24 677,84 лв.

На 10.09.2024 г. е издадено оспорваното в настоящото производство Решение № РД-02-16-698/10.09.2024 г., с което на основание чл. 9, ал. 5, изр. второ от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), във връзка с чл. 27, ал. 1, т. 2 от Устройствения правилник на Министерството на иновациите и растежа (приет с ПМС №20 от 25.02.2022 г., обн. ДВ. бр.17 от 1 Март 2022г.), чл. 62 и чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ (в редакция от 27.05.2022 г.), чл. 32 във връзка с чл. 13, ал. 4 от Наредба за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на информационната система за управление и наблюдение на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове (ИСУН) и за провеждане на производства пред управляващите органи посредством ИСУН (приета с ПМС № 243/20.09.2016 г., обн., ДВ, бр. 76 от 2016 г., поел, изм. и доп. ДВ, бр. 70 от 2022 г.), чл. 61 във връзка с чл. 18а от Административнопроцесуалния кодекс, т. 1 от Решение № 574 на Министерския съвет от 13.07.2016 г. за определяне на управляващ и сертифициращ орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност” 2014-2020, § 12. ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Постановление № 20 на Министерския съвет от 25.02.2022 г. (обн., ДВ, бр. 17 от 1.03.2022 г.), § 70 от Преходните и заключителни разпоредби На Закона за изменение и допълнение на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове и Заповед № РД-14-161/23.04.2024 г., изменена със Заповед № РД-14-225/07.06.2024 г. на министъра на иновациите и растежа, в качеството ми на Ръководител на Управляващия орган на ОП „Иновации и конкурентоспособност“, е постановен отказ за верификация на разходи в общ размер на 3 213 860.46 лева, по Административен договор за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-2.079-0002-C01, бюджетен ред 1.1. „Предоставяне на подкрепа за микро, малки и средни предприятия, извършващи автобусни превози, за дейности, необходими за преодоляване на недостига на средства или липса на ликвидност, настъпили в резултат от епидемичния взрив от COVID-19“, с бенефициент Министерството на транспорта и съобщенията.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 АПК, от лице с правен интерес– адресат на акта, който е утежняващ и подлежи на съдебен контрол съгласно чл. 64, ал. 4 от

ЗУСЕФСУ, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Във връзка с приложимите правни норми следва да се уточни, че Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) е изменен и допълнен със Закон за изменение и допълнение (ЗИД) на ЗУСЕСИФ, обнародван в ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г. С разпоредбата на § 1 от ЗИД на ЗУСЕСИФ наименованието на закона се изменя така: "Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление". Съгласно разпоредбата на § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ до приключването на програмите за програмен период 2014– 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на ЗУСЕСИФ, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Текстът на § 71, ал. 1 предвижда в срок до 6 месеца от влизането в сила на ЗИД на ЗУСЕСИФ Министерският съвет и министърът на финансите да приемат или приведат в съответствие с него нормативните актове по прилагането на ЗУСЕФСУ. Според нормата на ал. 2 от с. 3. приетите от Министерския съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмен период 2014 – 2020 г.

Оспорваното решение е издадено от материално компетентен орган и няма основания по чл. 146, т. 1 АПК за обявяване на нищожността му. Съгласно чл.9, ал.5 ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице. Правомощия на ръководител на управляващия орган по този закон може да се упражняват и от овластено от него лице. В случая акта е издаден от Главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, в рамките правомощията му, съгласно закона и ангажираните по делото писмени доказателства /заповеди/.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма– чл. 59, ал. 2 от АПК. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, както по отношение на основанията, така и по отношение на размера на разходите, за които се отказва верификацията им. Същият е подписан с електронен подпис и наличен в

ИСУН.

УО на ОПИК е спазил процедурата по отказ от верификация, регламентирана в Раздел II, глава пета от ЗУСЕФСУ. Производството по верификация започва по инициатива на бенефициера, поради което той трябва да представи на УО релевантните доказателства, с които да обоснове допустимостта на претендираните разходи, с цел преценката им от органа. В производството по верификация, започнало по инициатива на получателя на помощта, органът няма задължение да му предоставя проект на акта си за запознаване и представяне на възражения и становище, преди да го издаде, както това е при издаването на акт за определяне на финансова корекция, тъй като производството не е санкционно, не се установяват нарушения, срещу които да се защитава, и е в интерес на бенефициента при подаване на искането за плащане да представи цялата налична информация и документи за верификация на извършените разходи. В случая събраните документи от органа са надлежно обсъдени, въз основа на което е формиран конкретен извод за сумата на верифицираните разходи и тази на разходите, които са недопустими за верификация, поради което органът е постановил акта си при спазване на изискването на чл. 35 АПК. В този смисъл е Решение на ВАС № 6051 от 26.05.2020 по адм. д. № 9023/2019 г.

В производството по издаване на акта не са допуснати съществени процесуални нарушения, които са повлияли на материалната му законосъобразност. Административният орган е изложил в решението подробни мотиви за всеки един от неверифицираните разходи, със съответното посочване както на фактическите, така и на правните основания. Поради това не отговарят на действителността и са неоснователни възраженията на жалбоподателя, че оспорваният акт няма изложени мотиви, както изисква нормата на чл. 59, ал. 2 АПК.

Обжалваното решение е и материалнозаконосъобразно.

Верификацията е процесът на установяване от страна на управляващия орган на допустимостта на предявените от бенефициента за възстановяване, извършени от него разходи, включително на техния размер. Само и единствено въз основа на това установяване, от страна на управляващия орган може да бъде извършено плащане към бенефициента по съответното междинно или окончателно искане. Това има предвид и разпоредбата на чл. 62, ал. 1, изр. 1 ЗУСЕФСУ, съгласно която междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи. Т.е. подлежащи на възстановяване (одобрени за плащане) са само онези извършени от бенефициента разходи, за които управляващият орган е установил допустимостта им, съгласно предварително обявените условия на процедурата, по която се предоставя безвъзмездната финансова помощ. Допустими са само онези разходи, които кумулативно отговарят на законовите условия и посочените от управляващия орган в документите по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕФСУ, в настоящия случай – Условията за кандидатстване. Следва да

се има предвид, че съгласно чл. 64, ал.1 ЗУСЕФСУ в случай че бенефициент не представи в срок документ или разяснения по чл. 63 или е започната процедура по администриране на нередност, съответният разход не се верифицира, като може да бъде включен в следващо искане за плащане.

Разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕФСУ (загл. изм. – ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.) определя за допустими разходите, за които са осъществени едновременно следните условия: 1. разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти; 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; 4. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 5. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; 6. за направените разходи е налична одитна следа и са спазени изискванията за съхраняване на документите и 7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи. Разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕФСУ (загл. изм. – ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.) изброява изчерпателно и при условията на кумулативност основанията за допустимост на разходите. Ако един разход не отговаря на което и да е основание по чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕФСУ (загл. изм. – ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.), той е недопустим и не се верифицира.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, за наличие на неяснота в мотивите в обжалваното решение, касаещи установяване, че конкретен краен получател не микро, малко или средно предприятие дали са на УО на ОПИК или само на „проверяващия екип“. Настоящият съдебен състав, приема, че доколкото мотивите са изложени в оспорвания акт и този акт е издаден именно от Ръководителя на Управляващия орган на ОПИК, то очевидно това е волята на органа. Нещо повече, в решението изрично е посочено, че дори и след предоставяне на възможност за възражения, с депозираните и то след срока възражения от страна на М. са приложени същите документи и „...предвид липсата на нови представени обяснения и/или възражения Управляващият орган потвърждава недопустимостта на част от отчетените от М. разходи по гореописаните договори с крайни получатели на помощ...“.

По пункт 1, противно на аргументите на жалбоподателя за липса на фактически и правни основания, посочени за всеки краен получател, определен като недопустим кандидат от УО ОПИК поради установените обстоятелства сочещи, че не попада в категорията на микро, малко или средно предприятие, съдът намира, че органа е изложил конкретни мотиви за всеки от горепосочените кандидати „ГРУП ПЛЮС“ ЕООД, „ВИТ АВТО ТРАНС“ ЕООД, „МЕТРО ПЛЮС“ ООД,

„МЕРИТРАНС - 2017“ ЕООД, респ. решението съдържа фактически и правни основания.

Според нормата на чл. 4, ал.1 от Закона за малките и средните предприятия при изчисляване на данните по чл. 3 се взема предвид дали предприятието е независимо, дали е предприятие партньор по смисъла на ал. 3, или е свързано предприятие по смисъла на ал. 5. Съгласно чл.4, ал.8 ЗМСП предприятия, осъществяващи помежду си някое от отношенията по ал. 5, чрез физическо лице или група от физически лица, които действат съвместно, се считат също за свързани предприятия, ако извършват своята дейност или част от нея на същия съответен пазар или вертикално свързани пазари. В ал.5 на чл.4 от с.з. са определени кои предприятия са свързани, а именно предприятията, между които съществува някое от следните отношения: 1. едното предприятие притежава повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на другото предприятие; 2. едното предприятие има право да назначава или освобождава повече от половината от членовете на изпълнителния, управителния или надзорния орган на другото предприятие; 3. едното предприятие има право да упражнява решаващо влияние върху другото предприятие по силата на договор, сключен между тях, или на клауза в неговия устав, учредителен договор или друг учредителен акт; 4. предприятие, което е акционер, съдружник или член в друго предприятие, контролира самостоятелно повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на това предприятие по силата на споразумение с други акционери, съдружници или членове. Съгласно ал.6 не е налице решаващо влияние по ал. 5, т. 3 върху предприятието, в случай че лицата, посочени в ал. 4, не участват пряко или косвено в управлението на предприятието, без с това да се нарушават техните права на съдружници или акционери. А според ал.7 предприятия, които осъществяват чрез едно или повече други предприятия или чрез лице по ал. 4 някое от отношенията по ал. 5, се смятат за свързани предприятия, с изключение на случаите, когато лицата са висши училища или изследователски центрове.

По отношение на крайния получател (краен ползвател) М.- 2017 ЕООД е установено, че едноличният собственик на капитала на кандидата П. А. П. е собственик и на капитала на предприятието АВТОБУСНИ ПРЕВОЗИ: П. ЕООД със сходен основен предмет на дейност- автобусен транспорт, което създава предпоставки за наличие на: обстоятелства по чл. 4, ал. 8 във връзка с ал. 5 от ЗМСП- свързаност между двете предприятия. Съгласно информационна система А., заетите лица в предприятието Автобусни превози П. ЕООД са над 250 лица (средно между 300 и 350 лица за периода 2018 г-2019 г.). Предвид това и доколкото не са ангажирани доказателства във връзка потвърждаване на категорията на М., законосъобразно предприятието е определно като голямо и съответно недопустимо за финансиране по процедурата.

Досежно крайния получател (краен ползвател) ГРУП ПЛЮС ЕООД е констатирано,

че към 31.12.2018 г. едноличен собственик на капитала на кандидата е дружеството „ЕТАП - АДРЕСС“ АД, капиталът на което се притежава от две физически лица- 57,5 % от З. Байрам и 42,5 % от физическото лице Г. Б. Т.. А едноличен собственик на капитала на кандидата за 2019 г. е дружеството „ТРАНСПЕКТ“ АД, капиталът на което се притежава по 50% от две физически лица Г. Л. А. и П. Й. Г.. За 2019 г. „ТРАНСПЕКТ АД притежава 86 % от капитала на „ЮНИОН ИВКОНИ“ ООД, а останалите 14% се притежават от кандидата „Груп Плюс“ ЕООД, заедно двете дружества за посочения период са 100 % собственици на капитала на „ЮНИОН ИВКОНИ“ ООД, (заети лица за 2019 г, - над 250). Според информационна система А. заетите лица в посочените предприятия са над 250 лица. Въз основа на представена информация/документи и след направени допълнителни проверки, е установено следното, че за 2018 г. предприятието Груп Плюс ЕООД има заети средно 112 лица. Едноличен собственик на капитала на кандидата е дружеството „ЕТАП - АДРЕСС“ АД (след допълнително искане няма представени отчети, по данни от А. за 2018 г. има средно заети около 50 лица). Според годишния доклад за дейността на „ЕТАП - АДРЕСС“ АД за 2018 г. (публично достъпен в ТР) дружеството притежава 100 % от капитала на „ДОДО БИЙЧ“ ЕООД (среднозаети за 2018 г. 8-10 лица) и Минерална Вода К. ЕАД (среднозаети за 2018 г. около 70 - 75 лица) и участва с 37,5 % в капитала на Централна автогара - С. (в процентно съотношение заетите лица за около 10 лица без да се добавят данните за свързаното предприятие. От своя страна Централна автогара - С. е свързана с „ЛИТЕКС КОМЕРС“ АД, който притежава 62.5 % и е свързано предприятие на предприятието партньор на кандидата, данните на който също следва да се натрупат при спазване на процентното съотношение. Ето защо правилно предприятието е определено като голямо и като такова се явява недопустимо за финансиране по процедурата.

Относно крайния получател (краен ползвател) В. АВТО Т. ЕООД, при извършена служебна проверка в публичните регистри- А. и Търговския регистър и Регистъра на Ю. е установено, че за изследвания период - 2019 г. и 2018 г. едноличен собственик на капитала на кандидата „Вит авто транс“ ЕООД е юридическото лице „Лев корпорация“ АД. От своя страна „Лев корпорация“ АД е едноличен или мажоритарен собственик на капитала на редица други предприятия, за които няма представена информация, но е налице свързаност на тези предприятия с кандидата по смисъла на чл. 4, ал. 5 от ЗМСП. С оглед наличните данни и при липса на представени такива, доказващи, че предприятието покрива законовите изисквания на „микро“ предприятие със статус „независимо“, така както е декларирано от крайния получател, който именно следва да докаже тези обстоятелства, то законосъобразно е определено от органа като недопустимо за финансиране по процедурата.

Касателно крайния получател (краен ползвател) МЕТРО ПЛЮС ООД е установено, че свързаното дружество Е. Груп Улусларарасъ Т. Сеяхат ви Тиджарет А. Ш.,

Турция е с едноличен собственик на капитала турски гражданин. Обстоятелството посочено от жалбоподателя за налични данни, че чуждестранното дружество Е. Груп Улусларарасъ Т. Сеяхат ви Тиджарет А. Ш., Турция е с размер на дялото участие 79.99 % и физическото лице А. Й. С. с размер на дялово участие 20.01%, не доказва, че предприятието попада в обхвата на средно предприятие. Липсата на данни относно свързаното лице въпреки изискването им води до извод за недоказаност, че същото попада сред допустимите по закон кандидати по процедурата.

Предвид изложеното, претендираните за верификация разходи в общ размер от 856 632,22 лв. са недопустими на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕФСУ. Съгласно тази норма разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. В разпоредбата на чл. 26, ал.1 ЗУСЕФСУ е разписано, че Ръководителят на управляващия орган на програмата, съответно на водещата програма утвърждава за всяка процедура насоки и/или друг документ, определящи условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти. Документите трябва да са съобразени и с изискванията на чл. 59, ал. 2, според която за всяка процедура по програма по чл. 3, ал. 2 се определят: 1. допустимите категории разходи и максималните размери на разходите, ако има такива; 2. методът, приложим за определянето на разходите, и условията за изплащане на безвъзмездната финансова помощ и възстановимата помощ, когато за тях се прилагат формите по чл. 55, ал. 1, т. 2 – 4; 3. при проекти, които генерират приходи– методът, по който нетните приходи се приспадат от разходите за проекта; 4. специфичните условия, на които да отговорят разходите, за да се третира като допустими, включително условията, при които проектът се смята за осъществен извън програмния район.

В процесния казус директният бенефициент- жалбоподател в настоящото производство, е отчел недопустими за финансиране дейности, чрез предоставянето на помощ на крайни получатели, за които не е установено, че отговарят на изискванията да са микро, малки и средни предприятия.

На следващо място, жалбоподателят оспорва отказа за верификация на Ръководителя на УО на ОПИК досежно сумата в общ размер на 2 332 550,40 лв., недопустими разходи на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕФСУ, във връзка с нарушение изисквания по т. 9 от Условия за кандидатстване с проектни предложения за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 по процедура чрез директно предоставяне; № BG16RFOP002-2.079, които изисквания са интегрирани и в т. 9 от Условията за кандидатстване и условията за изпълнение по процедура BG16RFOP002-2.091.

Жалбоподателят излага хронологията по сключването на договорите по двете

процедури, като изтъква, че договорите за предоставяне на финансова помощ М. и превозвачите по процедура № BG16RFOP002-2.091 „Подкрепа за М., извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“ са сключени на 09.12.2020 г., 15.12.2020 г. и 14.01.2021 г., които суми по договорите са преведени авансово. За процедура BG16RFOP002-2.077 „Подкрепа за средни предприятия за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“ договорите за предоставяне на БФП са сключени на по-късен етап, а именно между 11 и 83 дни след тези по процедура № BG16RFOP002-2.091. В случая, в периода на кандидатстване по процедура № BG16RFOP002-2.091 кандидатите не са били получили помощ по процедура BG16RFOP002-2.077, тъй като договорите с тях по тази процедура са подписвани в периода 25.1.2021 - 02.03.2021 г., поради която причина не е било възможно те да я декларират.

Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕФСУ разходът, за да е допустим, трябва да попада в категориите разходи, включени в акта по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕФСУ и в одобрения проект. Анализът на изискването сочи, че за да е изпълнено изискването на чл. 59, ал. 1, т. 2 АПК е необходимо органът не само да се е позовал на точка 2, но и точно да е посочил категорията разходи, регламентирани в акта по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕФСУ и в одобрения проект, на които исканите за верифициране разходи не съответстват.

В случая административният орган се е позовал на т. 9 от Условието за кандидатстване и условията за изпълнение по процедура BG16RFOP002-2.091, които представляват документи по чл. 26, ал.1 ЗУСЕФСУ, определящи допустимостта на разходите по одобрения проект. Ето защо следва да се приеме, че административният орган е посочил ясно и категорията разходи, чието верифициране отказва.

Съдът намира за правилен извода на Р. ОПИК, че посочените 18 предприятия, подали първо проектни предложения по процедура № BG16RFOP002-2.077, а след това по процедура № BG16RFOP002-2.091 са били длъжни да се съобразят при подготвянето на своите проектни предложения по процедура № BG16RFOP002-2.091 с условието „Безвъзмездната финансова помощ, заявена от кандидата по схемата, заедно с договорената от кандидата БФП по процедура BG16RFOP002-2.077 „Подкрепа за средни предприятия за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“ не може да надвишава 450 000 лв. и 8 % от оборота съгласно Годишната данъчна декларация за 2019 г. Това кореспондира с поставеното условие в т. 9 „Минимален (ако е приложимо) и максимален размер на безвъзмездната финансова помощ за конкретен проект“ в „Условие за кандидатстване с проектни предложения за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 по процедура чрез директно предоставяне № BG16RFOP002-2.079 „Подкрепа за М., извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последствия от COVID-19 чрез прилагане на схема за подпомагане

от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията (МТИТС)“.

При това положение, предвид условията за кандидатстване по схема № BG16RFOP002-2.091 и в случай че по време на оценка се установи надвишаване на този праг, Оценителната комисия следва служебно да го намали до максимално допустимия размер. Посоченото изискване е обект на оценка по критерий № 29 от приложение 5 към Условията за кандидатстване- „Критерии и методология за подбор (оценка на административно съответствие и допустимост) на заявленията“.

Действително, в Условията за кандидатстване по процедура BG16RFOP002-2.077 не е предвидено изискване за наличие на максимален праг при натрупването на получени помощи от сходни процедури, тъй като въпросната процедура BG16RFOP002-2.077 е обявена на 10.07.2020 г., което предхожда обявяването на процедура BG16RFOP002-2.091, обявена на 21.10.2020 г., като всички засегнати заявления за подкрепа по процедура BG 16RFOP002-2.091 са подадени в периода октомври - ноември 2020 г., докато проектните предложения, подадени от същите кандидати по процедура BG 16RFOP002-2.077 са регистрирани (подадени) в ИСУН в периода юли- август 2020 г. Т.е. кандидатите, са подали първо проектни предложения по процедура BG 16RFOP002-2.077, а след това по процедура BG16RFOP002-2.091, в която именно е въведено посоченото по- горе ограничение и с което са били длъжни да се съобразят при подготвянето на своите проектни предложения по процедура BG16RFOP002-2.091. В случая от значение са размерите подадени в проектните предложения по двете процедури, а не датата на самото сключване на договора. Заложеното ограничение в процедура BG16RFOP002- 2.091 не важи само за етапа на оценка и договаряне, а има за цел да гарантира, че едно и също предприятие няма да получи в рамките на двете посочени процедури помощ, чийто размер общо надвишава определения в процедура BG16RFOP002-2.091 праг от 450 000,00 лв., както и 8% от оборота съгласно Годишната данъчна декларация за 2019 г. Предвид това и доколкото М. не е извършило проверка още на етап оценка и договаряне на съответния договор е довело до предоставяне на неправомерна помощ на кандидатите/крайните получатели.

Съдът намира за неоснователни и доводите на жалбоподателя по пункт 2 от решението, относно констатациите на УО на ОПИК във връзка с извършена проверка на всички документи, удостоверяващи изпълнението на Дейност 4, „Извършване на мониторинг и контрол върху предоставената подкрепа за МСТ, извършващи автобусни превози, за преодоляване на недостига на средства или липса на ликвидност, настъпили в резултат от епидемичния взрив от COVID-19“. Счита, че административният акт и в тази част съдържа съответни мотиви, с посочени фактически и правни основания, и в частност на кои от изискванията на чл.57, ал.1 ЗУСЕФСУ не отговоря даден разход, за да се определи като недопустим /по фактура, застраховка/ по всеки конкретен договор с крайни

получатели- К. ООД, ДАРИ К.- НА ООД, М- БУС ООД, М И М Т. ООД, ЕЛИТ 94-М.П. ООД, К. Т. ЕООД, П. - ГМ ЕООД, МЕТТРАНС - 2005 ЕООД, описани по-горе.

За да приеме това, съдът съобрази, че въпреки предоставената възможност от страна на УО на ОПИК на основание чл. 63, ал. 2 от ЗУСЕФСУ и чл. 34, ал. 3 АПК, на директния бенефициент М. в 7-дневен срок да представи възражения по отношение на всички гореописани констатации/нарушения, с постъпилия извън срока отговор са приложени доказателства, които не опровергават недопустимостта на част от отчетените от М. разходи по конкретните договори с крайни получатели на помощ в размер на 24 677,84 лв. Това не е сторено и в хода на настоящото съдебно производство.

С оглед на гореизложеното оспорваното в настоящото съдебно производство решение е законосъобразно и не страда от някой от посочените в чл. 146 АПК пороци, поради което жалбата срещу него е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото направените от жалбоподателя разноси остават в негова тежест. Предвид своевременно заявената претенция на ответника по делото за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК, съдът намира, че следва да бъде осъден жалбоподателят да му заплати сумата от 200 лв., определена съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, с оглед фактическата и правна сложност на делото и осъщественото процесуално представителство в рамките на две съдебни заседания.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Министерство на транспорта и съобщенията срещу Решение № РД-02-16-698/10.09.2024 г. на Главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“, Министерство на иновациите и растежа и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г., с което е издаден отказ за верификация на разходи в общ размер на 3 213 860.46 лева, по Административен договор за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-2.079-0002-C01, бюджетен ред 1.1. „Предоставяне на подкрепа за микро, малки и средни предприятия, извършващи автобусни превози, за дейности, необходими за преодоляване на недостига на средства или липса на ликвидност, настъпили в резултат от епидемичния взрив от COVID-19“, с бенефициент Министерството на транспорта и съобщенията.

ОСЪЖДА Министерство на транспорта и съобщенията, да заплати на Министерство на иновациите и растежа, сумата от 200 лева за юрисконсултско

възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: